

ei sunt, nedum aliis, licet in vulgus pro magno æ-
stimatis, dotibus habeant confidere. quippe ipsa
sapientia non nisi singulari numinis favore, gratia
ac ἐρεγγεία fructum suum exhibet. Ex quo sequitur,
ut id quærendum nobis ac parandum sit ante o-
mnia, quo adepti, nihil mali metuendum, veri
autem boni certa sit & explorata comprehensio.
quemadmodum Solomonem videmus cum in-
genti ista sapientia graviter lapsus denique per
gratiam Dei reperisse, timorem Dei sapientia ma-
jus & ad fructum certius, imo veram hominis sa-
pientiam esse, siquidem, qui Deum timet, is, quod
sit verum bonum, intelligit, idque tanti facit, ut
nihil sit, cuius jactura id redemptum nolit, & viam,
qua id consequatur, sollicitudine vestigat summa
inventamque insistit: quæ, nisi à Deo monstrata,
vera esse non potest. Ex qua re Dei eximia digna-
tio in Solomone cernitur, quòd, quum is neq; o-
pibus neq; fastigio dignitatis, neq; scientiæ am-
plissimæ beneficio ita beatus esset effectus, ut non
in gravissimum, quodque acerbissimum animo
dolorem afferret, peccatum laberetur; tamen &
sic eum, non dico revocavit, sed ab umbra aut exi-
guis sapientiæ rudimentis ex illo lapsu in veram
salutis viam & solidæ agnitionem sapientiæ ad-
duxit;